

Chtěl bych se toulat

Znouzectnost

Chtěl bych se toulat s Francois Villonem
Pařížskou nocí patnáctého století
a v malé taverně, co je kousek za rohem
poslouchat jeho básně, co jak vítr se rozletí
rozletí ...

My nemáme nic
co by nám kdo záviděl
jen hluboký kapsy
který vítr proletěl
A není to pravda, že
nepřijdem do nebe
kdo nám tohle říká
- měl by začít u sebe
ha ha ha

Od krásné šenkýřky vzít na dluh džbán vína
však najde se patron nás pařížských dětí
když nedá nám tahle - dá nám nějaká jiná
a potom náš průvod do noci se rozletí
rozletí ...

S žáky darebáky
vyrazíme do ulic
na obloze měsíc
za okny světla voskovic
za dveřmi pánů konšelů
zazvoníme na zvonec
než z postele vylezou
- kde nám bude konec
ha ha ha

Pak s holkama z ulice budem jenom tancovat
za poslední groše ať nám muzikanti hrají
a z městský šibenice, kde možná budem jednou spát
uříznem si provaz, co prý nosí štěstí
štěstí ...

Vyděsíme měšťáky
obejdeme biřice
rozesmějem žebráky
a pancharty z ulice
zesměšníme preláty
a zmlátíme lichváře
a pak lidský hlouposti
vysmějem se do tváře
ha ha ha ha